

„Поможи богъ Троянко девойко!
Ако богъ да, какъ ке ми 'одишь?“ —
„Я ке ходамъ подъ Трояна града,
Да налеамъ она студна вода.“
Овговоре незнаенъ деліа:
„О! девойко хубава Маріе!
Тамо иматъ зміа халовита,
Ке загинишь млада и зелена!
Я не сумъ незнаена деліа,
Туку сумъ си свѣти Георгіа.
Я ке легнамъ на твои скутови,
Малу перче да ми приобидишь;
Я сумъ вреденъ тебе да откинамъ.“
Па си слезе отд конь-о на земи,
Легна на нейдзини скутови.
Богъ да біеть зміа халовита!
Съ даде отъ глобоко езеро
Сама себѣ гласови даде:
„Хейди боже, хейди мили боже!
На день имахъ само једен таинъ,
А денеска имамъ три таини!“
И що бѣше хубава девойка!
Їѣ догледа зміа халовита,
На девойка тешко жаль ѿ падна,
Отъ жалости тая не ми скорна,
Не скорна свѣтаго Георгіа,
И порона солдзи по образи;
Паднаха солдзи на образ-о неговъ,
Отъ жалости солдзи г' изгорѣха.
И си стана свѣти Георгіа,
Изговоре на Троянска девойка:
„О! девойко, хубава Маріо!
Що ми ронишь тіе дробни солдзи.
Изговоре Троянка девойка:
„Брату мои свѣти Георгіа!
Опули сѣ по бѣли друмови,
Що ми идеть хала халетина,
Що говорить зміа халовита —
„На день имахъ я по еденъ таинъ,
А денеска имамъ три таина.“